

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobců: a) **BAR KULIČKA s.r.o.**, IČO 08302855,
sídlem Čs. Legií 118, Klatovy,
b) **Development Trade s.r.o.**, IČO 04854799,
sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1,
oba zastoupeni Mgr. Michalem Varmužou, advokátem,
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk,

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Plzeňský kraj**,
sídlem Antonína Uxy 11, 301 00 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 13. 7. 2020, č. j. 104803-33/2020-600000-12

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobci se společnou žalobou datovanou dne 18. 9. 2020 a téhož dne doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „*soud*“) domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 13. 7. 2020, č. j. 104803-33/2020-600000-12 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byly zamítnuty námitky podané oběma žalobci proti opatření o zadržení věci uloženému Celním úřadem pro Plzeňský kraj (dále též jen „*celní úřad*“) v úředním záznamu o zadržení věci ze dne 30. 6. 2020, č. j. 104803-22/2020-600000-61 (dále též jen „*opatření*“). Uložené opatření se týkalo zadržení 6 ks technických zařízení typu Pegasus, bez identifikačních údajů, v místě označeném jako Bar Kulička na adrese Čs. legií 118, 339 01 Klatovy, a to pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich užíváním docházelo k porušování zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o hazardních hrách*“). Vedle návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí žalobci též navrhli zrušení předmětného opatření.

II.

Žaloba

2. Žalobci v čl. I. své žaloby nejprve poukázali na to, že žalobce a) byl žalovaným v úředním záznamu o zadržení věci označen jako osoba, u níž má žalovaný podezření, že údajně provozuje hazardní hru bez platného povolení, a dále že žalobce b) je osobou, která má od žalobce a) pronajatý prostor pro provozování technických zařízení se soutěží Pegasus a je subjektem, který tuto soutěž provozuje a u kterého tedy zadržením zařízení se soutěží došlo v tomto případě k nezákonnému zásahu do jeho práv. Poté žalobci označili za základní důvod nezákonnosti zásahu ze strany žalovaného skutečnost, že žalovaný z hlediska zadržení zařízení se soutěží Pegasus dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách nemá nijak podloženo důvodné podezření o tom, že se v případě soutěže Pegasus jedná nebo může jednat o hazardní hru. Podle žalobců je v této věci dle kontrolních zjištění žalovaného zcela zřejmé, že důvodné podezření žalovaného na provoz nelegální hazardní hry zde zcela chybí. Z hlediska napadeného rozhodnutí pak měli žalobci za to, že právní hodnocení skutkového stavu žalovaným je nesprávné. Dále namítali, že žalobce a) má být navíc pouze osobou povinnou, nikoliv kontrolovanou (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 347/2019 – 38), neboť žalobce a) nezajišťuje aktivně podmínky pro provozování soutěží Pegasus, když obsluhu soutěží si žalobce b) zajišťuje osobami na dohody o provedení práce, jak byly předloženy v rámci kontroly a námitek proti zadržení. Podle názoru žalobců celní úřad nemohl mít dostatečné důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení se soutěží Pegasus zadržet, protože informace, které má celní úřad o soutěžích Pegasus, zjevně vyvracejí důvodnost podezření, resp. zeslabují natolik, že se celní úřad nemůže na důvodné podezření stran soutěží Pegasus odvolávat.
3. V čl. II. žalobci velmi obsáhle popsali svou verzi skutkového stavu věci a své právní posouzení. Předně poukázali na to, že podle jejich názoru v případě soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty, a je nutno uvést, že už z hlediska základních principů soutěže Pegasus se zcela evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo z části o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách. Žalobci uvedli, že ze strany celního úřadu v rámci ověřování „důvodného podezření“ k soutěží Pegasus došlo k zásadnímu pochybení, když celní úřad nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností v dostatečném rozsahu pro možnost závěru o Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důvodném podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách v tomto případě, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, je zcela nesmyslný.

4. Žalobci též namítali, že v úředním záznamu o zadržení není ani náznakem uvedeno, v čem má spočívat náhoda ve smyslu zákona o hazardních hrách, na čem má být tedy založeno ono důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby bylo zřejmé, proti čemu se mají kontrolované a dozorované osoby bránit. Dále pak namítali i to, že v napadeném rozhodnutí se ředitel žalovaného dostatečně nevypořádal se skutkovými námitkami žalobců proti tomu, že už podle dosavadních zjištění celního úřadu chybí důvodné podezření, a dále že zamítnutí námitek je obecného charakteru s odkazem na to, že důvodnost podezření bude vlastně zjišťována až následně ve správním řízení. Žalobci nesouhlasili se zdůvodněním žalovaného o přítomnosti náhody v předmětné soutěži, když jej označili za zcela nepravdivé a neodpovídající skutečnému stavu věci. Namítali, že celní úřady především nerozlišují mezi výherními automaty, kvízomaty a podobnými hrami provozovanými prostřednictvím TZ rozmístěných po republice, a hrou Pegasus, která funguje na zcela odlišném principu a která obsahuje asi „tolik prvku náhody“ jako známý AZ kvíz vysílaný Českou televizí. Pegasus je typická vědomostní soutěž, byť je umístěná v podobných „krabicích“ jako kvízomaty nebo klasické výherní automaty (VHP, VLT).
5. Žalobci poté uvedli své porovnání soutěže Pegasus s typem soutěží, které jsou souhrnně označovány jako tzv. kvízomaty. Dále žalobci předložili řadu protokolů o kontrole provedené různými celními úřady v různých provozovnách, kde byly umístěny herní zařízení Pegasus, na nichž demonstrují jimi tvrzenou charakteristiku soutěže Pegasus. Ke stejnému účelu žalobci předložili i znalecká posouzení. Ze všeho žalobci uvedeného má být zřejmé, že závěry celních úřadů o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jakou získá Tetrix odměnu a že je její získání závislé na výherní linii symbolů atd., jsou zcela liché a celní úřady si toho musí být vědomy. Podle žalobců je rozhodující to, že soutěž Pegasus umožňuje díky náhledu Tetrix soutěžícímu hrát soutěž zcela bezpečně bez předem neznámé skutečnosti, bez náhody pro něj s informacemi o průběhu celé hry, s informacemi o tom, co může v jednotlivých kolech získat atd. Žalobci spatřovali určité vodítko pro posouzení náhody, tedy předem neznámé okolnosti, co do stanovení výše hodnoty otázek, náhledu na hodnotu otázky atd. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, z něhož citovali a jehož závěry parafrázovali.
6. Žalobci dále namítali, že soutěž Pegasus zcela postrádá základní princip hazardu, nemá jak přidělit hráči výsledek hry. Bez rozhodnutí hráče k žádnému výsledku v soutěži nedojde. Princip je zcela opačný, než definuje zákon o hazardních hrách jako technickou hru, kdy hráč čeká na výsledek hry, stanovený mu náhodně generátorem náhodných čísel. V Pegasus hře je to hra, která čeká na rozhodnutí hráče a pouze jeho rozhodnutí následně vyhodnotí a pracuje s ním dál. Pokud hráč v průběhu hry provede pouze správná rozhodnutí, nemá hra jak ho připravit o maximální možný zisk. Žalobci rovněž odkázali na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016, ze kterého podle jejich názoru lze vyčíst, že cokoliv je sázející schopen ovlivnit svými znalostmi či dovednostmi, nelze v žádném případě považovat za náhodu. V tomto směru je pak třeba posuzovat možnosti soutěžícího při postupu ve hře, zda se jedná o náhodu rozhodující o výhře či prohře anebo o dispozici soutěžícího dle jeho znalostí a

dovedností.

7. Podle žalobců kontrolní zjištění a závěry celní správy o přítomnosti náhody v soutěži jsou jednoznačně nesprávné a celní správa zcela evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách. Žalobci na závěr této části žaloby odkázali na příložené pravidla hry a principy soutěže Pegasus a dále na předložený znalecký posudek od zkušebního znaleckého ústavu Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žilíně.
8. V čl. III. [chybně označeném jako IV. – pozn. soudu] žalobci namítali, že ani posouzení soutěže Pegasus jako technické hry nemůže obstát. Nejprve popsali základní princip technické (válcové) hry vyplývající ze zákona o hazardních hrách a poté konstatovali, že u soutěže Pegasus je tomu jinak, když není přítomen generátor náhody. Žalobci poté dovodili, že jakákoli snaha celních úřadů najít u hry Pegasus technickou (válcovou) hru nemůže obstát, protože tam princip charakteristický pro hazardní hru jednoduše není přítomen, přičemž zmínili tři důvody, proč podle jejich názoru soutěž Pegasus není technickou hrou a nelze k ní ani získat licenci k provozování hazardní hry, neboť v opačném případě by došlo k porušení zákona o hazardních hrách.
9. V závěrečné části žaloby žalobci zrekapitulovali své žalobní námitky. Podle žalobců postup celní správy spočívající v zadržení a odnětí zařízení se soutěží Pegasus je nezákonný, neboť zcela jasně od počátku absentovalo „důvodné podezření“ ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách a celní úřad neměl přistoupit k zadržení zařízení se soutěží Pegasus. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobci namítali, že jde o rozhodnutí vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a absentují v něm důvody pro rozhodnutí, když zejména skutkový stav, který je popsán i v napadeném rozhodnutí (tj. náhled na průběh soutěže), je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného o údajné náhodě v soutěži Pegasus ve smyslu zákona o hazardních hrách a i v rozporu s následným tvrzením o údajné náhodě v soutěži. Současně žalobci namítli porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu, dle kterého mělo být povinností kontrolní skupiny umožnit kontrolovaným osobám účastnit se kontroly, což se nestalo, neboť kontrolní skupina se ani nepokusila o zkontaktování žalobce b) za účelem umožnění mu účasti na kontrole. Žalobci své žalobní námitky uzavřeli tím, že zadržením zařízení se soutěží Pegasus žalovaný zasáhl nezákonným způsobem do podnikání žalobce b), který nepotřebuje k provozu soutěže Pegasus žádné povolení k provozu hazardní hry, neboť se o hazardní hru evidentně na první pohled nejedná, protože z pohledu soutěžícího není přítomna ani částečně náhoda či předem neznámá okolnost rozhodující o výhře či prohře.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 5. 11. 2020 nejprve uvedl, že ředitel celního úřadu námitky žalobců řádně vypořádal, proto je oprávněně svým rozhodnutím zamítl, když opatření o zadržení herních zařízení Pegasus v počtu 6 ks shledal jako důvodné a dostatečně podložené. Poukázal přitom na to, že součástí kontrolního spisu je rovněž záznam o úkonech bezprostředně předcházejících kontrole a videozáznamy o kontrolních hrách. Podle žalovaného je ze spisu (konkrétně z provedených kontrolních her) zřejmé, jak kontrolori celního úřadu získali důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených herních zařízení Pegasus byl porušován zákon. Tyto zjištěné Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

skutečnosti podle žalovaného jsou dostačující k zadržení věci v souladu se zákonem. To, zda bude následně podezření potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí případného navazujícího správního řízení, ve kterém se přítomnost prvku náhody hodnotí podrobněji.

11. Žalovaný poukázal na smysl zadržení věci, kterým je jednak zabránění porušování zákonem stanovených povinností, tak i opatření důkazů pro navazující řízení. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, zejména jeho body [11] až [15] s tím, že má za to, že k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo kontrolními pracovníky pojaté důvodné podezření. Důvodné podezření je nutno posuzovat pouze z hlediska § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž předjímat, zda ve věci je skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek podle zákona o hazardních hrách nyní nelze. V uvedeném směru žalovaný odkázal na závěr Krajského soudu v Plzni vyslovený v rozsudku ze dne 21. 9. 2020, sp. zn. 57 Af 31/2019, ze kterého citoval bod 29.
12. K námitkám, že žalobce a) měl být při správním dozoru pouze osobou povinnou, nikoliv osobou kontrolovanou (které žalobci opírali o odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 1 As 347/2019), žalovaný uvedl, že se od závěrů vyslovených Nejvyšším správním soudem (které se týkaly otázky, komu svědčí právo podat námitky proti opatření o zadržení věci) nijak neodchýlil. Podle žalovaného byl žalobce a) správně posouzen jako kontrolovaná osoba. Žalovaný poukázal na definici kontrolované osoby dle § 1 odst. 1 kontrolního řádu a dále na důvodovou zprávu k zákonu o hazardních hrách. Dále uvedl, že úřední záznam o přijatém opatření byl doručován právnímu zástupci obou žalobců a zároveň oběma žalobcům samostatně, přičemž oba žalobci využili svého práva podat proti uloženému opatření o zadržení věci námitky prostřednictvím svého právního zástupce. Ředitel žalovaného akceptoval jako přípustnou i námitku podanou žalobcem b) a meritorně o ní rozhodl. Ředitel žalovaného celního úřadu se námitkou o tom, že za dozorovanou osobu měl být ustanoven žalobce b), dostatečně vypořádal (viz bod [9] napadeného rozhodnutí).
13. Námitku žalobců o tvrzené povinnosti žalovaného přizvat žalobce b) ke kontrole žalovaný označil za lichou. Nepřítomnost kontrolovaných osob při kontrole připustil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2018, č. j. 1 Ads 282/2017 – 36. Podle žalovaného ohlášení kontroly předem by bránilo splnění účelu kontroly či jejímu provedení (§ 9 písm. e) kontrolního řádu), když zadržená technická zařízení Pegasus lze vypnout přes vzdálený server, s nimiž jsou propojena a ovládána příslušným softwarem.
14. Nad rámec svého vyjádření k žalobě žalovaný poukázal na to, že v žalobě je nesprávně označen jako žalovaný správní orgán, neboť podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách jsou subjekty řízení (o námitce) dozorovaná osoba a ředitel celního úřadu. Rozhodovací pravomoc ve věcech námitek proti uloženému opatření o zadržení věci je svěřena řediteli (nikoliv celnímu úřadu), který stojí v čele celního úřadu.
15. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

IV.

Průběh řízení

16. Soud konstatuje, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobců doručeno dne 20. 7. 2020 a žaloba byla soudu doručena dne 18. 9. 2020, tudíž zákonná lhůta byla dodržena), osobami k tomu oprávněnými (oba žalobci byli adresáti napadeného rozhodnutí), proti žalovanému,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

který je pasivně legitimován (jako správní orgán, jehož ředitel vydal napadené rozhodnutí), po vyčerpání řádných opravných prostředků (proti napadenému rozhodnutí nebylo odvolání přípustné) a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.

17. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť žalovaný s tím výslovně souhlasil (viz vyjádření žalovaného ze dne 5. 11. 2020, č. l. 278) a žalobci v soudem stanovené lhůtě soudu nesdělili, že požadují, aby ve věci bylo nařízeno jednání.

V.

Posouzení věci soudem

18. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.).
19. Poté, co soud v projednávané věci přezkoumal napadené rozhodnutí a dále předmětný správní spis, dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
20. Úvodem soud konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti, jak namítali žalobci, když toliko v závěru své žaloby velmi obecně uvedli, že *napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a absentují v něm důvody pro rozhodnutí, když zejména v rozhodnutí popsany skutkový stav (tj. náhled na průběh soutěže), je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného o údajné náhodě v soutěži Pegasus ve smyslu zákona o hazardních hrách*. Jelikož kvalita žalobní námitky předurčuje kvalitu jejího vypořádání, soud se tímto žalobním bodem zabýval rovněž toliko obecně. Podle názoru soudu z napadeného rozhodnutí je nejen patrné, jak ředitel žalovaného rozhodl, ale jsou jasné patrné i důvody, které ředitele žalovaného k jeho rozhodnutí vedly. Ostatně i žalobci ve své žalobě obsáhle polemizují s posouzením a závěry obsaženými v napadeném rozhodnutí, což by nebylo možné, pokud by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné. V napadeném rozhodnutí pak nelze shledat ani vnitřní rozpornost, naopak, rozhodnutí je vnitřně logicky konzistentní, když závěry, ke kterým žalovaný dospěl, vyplývají z jeho skutkových závěrů a jím podaného výkladu aplikace relevantní právní úpravy. Jen to, že se žalobci neztotožňují se skutkovými či právními závěry žalovaného, neznamená, že by mělo být napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
21. Soud tudíž mohl přistoupit k posouzení i zbývajících žalobních námitek. Jak je patrné ze shrnutí obsahu žaloby v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, ústřední žalobní námitkou, kterou žalobci brojí proti napadenému rozhodnutí, je polemika žalobců se závěrem správních orgánů, že v daném případě existovalo důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním technických zařízení Pegasus, která byla zadržena, docházelo k porušování zákona o hazardních hrách. Jinými slovy, žalobci tvrdí, že v projednávané věci nebyla naplněna hypotéza první věty ustanovení § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, a tudíž správní orgány postupovaly nezákonně, pokud technická zařízení Pegasus s odkazem na toto ustanovení zadržely.
22. Soud předesílá, že v posuzovaném případě se jedná o jeden z mnoha případů zadržení Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

technických zařízení hry Pegasus, které již byly řešeny nejen v rozhodovací praxi zdejšího soudu, ale též jiných správních soudů, včetně Nejvyššího správního soudu. Vzhledem k tomu, že soudem nyní posuzovaný případ se, co do podstaty, nijak neliší od ostatních, již dříve vyřešených případů, soud neměl důvodu posoudit předmětnou žalobu odlišně.

23. Ze správního spisu a z napadeného rozhodnutí vyplývá, že napadeným rozhodnutím ředitel žalovaného zamítl námitky podané oběma žalobci proti opatření o zadržení věci. Opatření se týkalo zadržení šesti technických zařízení Pegasus dne 30. 6. 2020 v provozovně Bar Kulička na adrese Čs. legií 118, 339 01 Klatovy, a to pro důvodné podezření, že v souvislosti s jejich provozováním došlo k porušení zákona o hazardních hrách, neboť hra vykazovala znaky hazardní hry a ze strany kontrolované osoby nebyla předložena příslušná povolení k provozování této hry dle zákona o hazardních hrách. Úřední záznam o zadržení věci ze dne 30. 6. 2020, č. j. 104803-22/2020-600000-61, obsahuje údaje o zadržení předmětných technických zařízení a popis kontrolní hry na všech technických zařízeních Pegasus (samostatný úřední záznam ze dne 30. 6. 2020, č. j. 104803-24/2020-600000-61), na základě které kontrolní skupina pojala důvodné podezření, že hra na zadržených technických zařízeních je hazardní hrou, protože výsledek hry ovlivňuje náhoda. Za kontrolovanou (dozorovanou) osobu byl označen žalobce a), nicméně úřední záznam o zadržení věci byl doručen nejen žalobci a), ale též žalobci b), jakož i jejich společnému právnímu zástupci Mgr. Varmužovi. Součástí spisu je dále protokol o kontrole ze dne 3. 11. 2020, č. j. 104803-59/2020-600000-61, ve kterém je mimo jiné popsán průběh provedené kontroly, dále jednotlivá skutková zjištění z jednotlivých provedených kontrol (18. 6. 2020, 30. 6. 2020, 27. 7. 2020 a 27. 8. 2020) a popis průběhu kontrolní hry provedené celním úřadem. V protokolu je dále vysloven závěr, že na základě zjištěných skutečností existuje důvodné podezření, že kontrolovaná osoba, coby provozovatel hazardních her, provozoval hazardní hru, ke které mu nebylo uděleno povolení, čímž mohl naplnit skutkovou podstatu přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Součástí správního spisu jsou i videozáznamy provedených kontrolních her.
24. Soud ve svém posouzení vyšel v první řadě z následující relevantní právní úpravy a judikatury.
25. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se *hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
26. Dle § 5 zákona o hazardních hrách se *provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
27. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách platí, že: „Osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která
- Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.“

28. Dle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
29. Především je nutno uvést, že žaloba proti rozhodnutí ředitele o námitkách proti opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je obecně přípustná (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017 – 60).
30. Pokud jde o obsáhlou žalobní argumentaci brojící proti závěru, že v případě provozování technických zařízení Pegasus nemohla mít kontrolní skupina důvodné podezření, že docházelo k porušování zákona o hazardních hrách, a tudíž že celní úřad postupoval v rozporu s § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, pokud technická zařízení Pegasus zadržel, soud odkazuje na právní posouzení a závěry obsažené v nedávném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2021, č. j. 2 As 266/2020 – 52, ve kterém byla vypořádána, ve spojení s přezkoumávaným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 18. 6. 2019, č. j. 30 A 125/2019 – 138, obdobná žalobní argumentace týkající se provozování technických zařízení Pegasus. Nejvyšší správní soud v právě uvedeném rozsudku dospěl k následujícím závěrům, se kterými se zdejší soud plně ztotožňuje:

„[17] Nejvyšší správní soud nejprve předesílá, že se obdobnou věcí zabýval již v rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019 – 63, v němž přezkoumával rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019 – 87, a jehož závěry přejal tentýž krajský soud v rozsudku nyní napadeném. Nejvyšší správní soud neshledal důvody, pro něž by se měl od již přijatých závěrů v obdobné věci (zadržení THZ Pegasus) odchýlit.

[18] Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, „je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona“. Institut zadržení věci v případě důvodného podezření z porušování zákona v souvislosti s užíváním věci – jak vyplývá z důvodové zprávy (tisk PS PČR, vol. období 2013 - 2017, č. 578/0) - představuje „neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy nebude třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, jež měla věc v době jeho zadržení u sebe. V případě samotného zadržení věci se bude jednat o výjimku z obecného pravidla, neboť k tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno rozhodnutí. Jedná se o úpravu, která je již součástí například dnešní úpravy zákona č. 191/1999 Sb. nebo také zákona č. 64/1986 Sb. a nejedná se tudíž o úpravu v českém právním řádu neznámou.“

[19] „Důvodné podezření“ je neurčitý pojem, který je nutné vykládat vždy s ohledem na okolnosti daného případu. Z usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 110/2007 - 102, č. 1729/2008 Sb. NSS, vyplývá, že důvodné podezření musí být „založené na dostatečně konkrétních a přesvědčivých poznatcích“. Míra pochybností musí být natolik intenzivní, aby bylo pravděpodobné, že došlo k porušení zákona (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2019 č. j. 2 As 257/2018 - 87,

č. 3881/2019 Sb. NSS, bod 23), nemusí však být postaveno na jisto, že k porušení nesporně došlo. Jak vyplývá z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2004, č. j. 5 A 1/2001 - 56, č. 329/2004 Sb. NSS, či ze dne 29. 6. 2011, č. j. 1 As 64/2011 - 83, prokázání porušení povinnosti a určení toho, kdo je za ně odpovědný, je předmětem následného řízení. Zahájení řízení proto musí předcházet určitá skutečnost, z níž důvodnost podezření plyne. Zákon nepředpokládá, že by muselo jít o informaci zvláště kvalifikovanou nebo přicházející z určitého zdroje, musí však mít nezbytnou míru věrohodnosti a určitosti, aby nedošlo k zahájení řízení naprosto nedůvodného (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2021, č. j. 6 As 247/2020 – 44).

[20] V posuzované věci byl dne 5. 8. 2019 vyhotoven úřední záznam sp. zn. 55771-2/2019-640000-61 o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, neboť při provedení kontroly v provozovně stěžovatelky bylo zjištěno, že existuje důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním THZ založeného na kombinaci náhodného principu Pegasus, naplňujícího znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách, dochází k porušování tohoto zákona tím, že k provozování hazardní hry nebylo uděleno povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. Námitky stěžovatelky byly zamítnuty rozhodnutím žalovaného mj. s odůvodněním, že pracovníci celního úřadu v průběhu kontroly dospěli k odůvodněnému závěru, že u THZ jsou naplněny všechny podmínky legální definice hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Hra se nespustí bez vložení sázky, není zaručená návratnost vložené sázky a o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda či neznámá okolnost. Prvek náhody je podle žalovaného obsažen v tom, že výše „výhry“ prezentovaná hodnotou Tetrix odměny je zcela závislá na náhodně vygenerovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn stanovených na základě náhody. S ohledem na to, že k THZ nebylo předloženo žádné povolení k provozování hazardní hry, byl dle žalovaného pro naplnění pojmu provozování hazardní hry rozhodující faktický stav, tj. zda a kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku (viz § 5 zákona o hazardních hrách).

[21] Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, který postup žalovaného aproboval jako správný. V rozhodnutí žalovaného byly námitky stěžovatelky podrobně vypořádány. Námitce stěžovatelky, že nevěděla, proti čemu má námitky konkrétně směřovat, přisvědčit nelze. Úřední záznam o zadržení věci obsahoval všechny zákonné náležitosti, jak jsou vymezeny v § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách (tj. důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství). Úřední záznam ani samotné opatření o zadržení věci, není správním rozhodnutím z hlediska formálního ani materiálního (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 1. 2021, č. j. 6 As 247/2020 – 44), na jeho odůvodnění tedy nelze klást požadavky jako na správní rozhodnutí. Rozsah stěžovatelkou uplatněných námitek proti opatření o zadržení věci zároveň nesvědčí o tom, že by stěžovatelka nevěděla, o jaké konkrétní aspekty má námitky opřít.

[22] Rozhodnutí žalovaného i napadenému rozsudku lze přisvědčit v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry. To, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné vině (odpovědnosti) a trestu nebo zproštění viny (odpovědnosti). Jako neopodstatněné je proto nutno odmítnout požadavky stěžovatelky, aby již v rámci zadržení herního zařízení při kontrole byl v co možná nejširší Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

míře zjištěn skutečný stav věci.

[23] Jistě lze souhlasit s tím, že správní orgán má před zadržením věci ve smyslu zákona o hazardních hrách disponovat naprosto relevantními skutečnostmi (dostatečně prověřenými), na základě kterých může nabyt důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržené věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Požadavek na dispozici dostatečně konkrétními skutečnostmi, na základě kterých může správní orgán posoudit, zda skutkové okolnosti svědčí o tom, že mohlo dojít ke spáchání přestupku či nikoliv, však musí mít správní orgán splněn až v okamžiku, kdy hodlá zahájit správní řízení ve věci (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 – 55).

[24] Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s námitkami poukazujícími na absenci proku náhody ve smyslu zákona o hazardních hrách v soutěži „Pegasus“. Podle stěžovatelky krajský soud sice na jednu stranu připustil, že náhled na průběh soutěže Tetrix by náhodu v soutěži Pegasus vyloučil, následně se však krajský soud ztotožnil s tvrzením žalovaného, že ani náhled na průběh soutěže Tetrix nevylučuje náhodu v soutěži, neboť soutěžící náhled na průběh soutěže nemusí využít, a tedy si vlastně soutěžící paradoxně v soutěži ponechává sám ze svého pohledu soutěžícího náhodu. [...] Dále však krajský soud uvedl, že má ve shodě se žalovaným za to, že „prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odebrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost“ [bod 44].

[25] Nutno připomenout, že podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách žalovanému postačovalo důvodné podezření, že hra provozovaná na THZ je podřaditelná pod definici hazardní hry podle § 3 odst. 1 téhož zákona, tj. musí jít o hru, do níž sázející vložil sázku; návratnost sázky se nezaručuje; a o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V protokolu o kontrole žalovaný zaznamenal průběh hry na technickém zařízení umístěném v kontrolované provozovně, z něhož je princip fungování tohoto technického zařízení zřejmý. V průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty označené jako „Pegasus banka“, která je vždy 200 % sázky, anebo hodnoty označené jako „Tetrix odměna“, jejíž výše je proměnná, po jejím vygenerování dochází k vizualizaci výhry jako na válcové hře. Žalovaný v protokolu rovněž uvedl, že kontrolované herní zařízení nebylo vizuálně odlišné od jiných technických herních zařízení (shodně grafické symboly, vizualizace symbolizující výhru) fungujících na obdobném principu, a spadajících pod regulaci zákona o hazardních hrách; tuto skutečnost ostatně stěžovatelka v kasační stížnosti sama připouští.

[26] Nejvyšší správní soud tedy potvrzuje hodnocení krajského soudu, že s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti žalovaného o existenci obdobných herních zařízení, lze považovat jeho podezření o možném nelegálním provozování hazardní hry za důvodné, a pokud přistoupil k zadržení věci, postupoval v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách. Jinými slovy již zjištění, že na THZ Pegasus lze hrát jako na jiných technických zařízeních, je s to založit důvodné podezření, že tu o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. Z podkladů, které se nacházejí ve správním spisu, jakož i rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalovaného, které je na těchto podkladech založeno, je zcela zřetelné, jak kontroloři žalovaného dospěli k tomu, že je zde důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním předmětného zařízení dochází k porušování zákona o hazardních hrách. To k zadržení věci ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách postačovalo.

[27] Co se týká stěžovatelkou navržených důkazů, jejich provedení nebylo pro posouzení kasační stížnosti nezbytné, neboť veškeré rozhodné skutkové poznatky bylo možné seznat ze správního spisu. Pokud stěžovatelka porovnávala pravidla hry „Pegasus“ s obecně známou televizní soutěží AZ kvíz, lze souhlasit s žalovaným, že tato komparace není přiléhavá již jen z toho důvodu, že v případě AZ kvízu soutěžící do hry nevrstevují žádné finanční prostředky, jejichž návratnost není zaručena (srov. § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách). Odkaz stěžovatelky na odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, sp. zn. 57 Af 23/2016, rovněž není relevantní, neboť předmětem tohoto rozhodnutí byla přestupková odpovědnost za porušení zákona o hazardních hrách, nikoli zadržení věci, nadto v případě odlišného herního zařízení (AZ Kvíz). Oponovala-li stěžovatelka blíže nespecifikované judikatuře Nejvyššího správního soudu, jež dle jejího tvrzení spatřovala prvek náhody v převážně tipovacím charakteru (části) soutěže, v posuzované věci byl prvek náhody, kterým bylo opodstatněno důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, spatřován v jiných okolnostech.“

31. V návaznosti na výše uvedené a vzhledem k obsahu správního spisu dospěl soud k závěru, že v projednávané věci byl v době provedené kontroly dán znak důvodného podezření, že provozováním předmětných zařízení Pegasus dochází k porušování zákona o hazardních hrách, neboť při kontrole nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry, přestože provozování herního zařízení Pegasus znaky hazardní hry vykazovalo, jak bylo zjištěno provedením kontrolní hry na všech šesti herních zařízeních. Postup žalovaného celního úřadu, který zařízení Pegasus zadržel, byl tedy souladný s § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Z obsahu správního spisu (zejména z úředního záznamu o zadržení věci, dále z protokolu o kontrole, jakož i z napadeného rozhodnutí), je pak zcela zjevné, že nelze přisvědčit žalobcům v tom, že by důvodné podezření celního úřadu na prvek náhody ve hře Pegasus nebylo nijak podloženo.
32. Důvodnost žaloby nezakládá ani námitka žalobců, že žalobce a) měl být pouze osobou povinnou, nikoliv kontrolovanou, neboť žalobce a) nezajišťuje aktivně podmínky pro provozování soutěží Pegasus, to měl činit žalobce b). Soud se žalobci souhlasí pouze v tom, že v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019 – 38, kasační soud ve skutkově podobném případě vymezil z pohledu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách postavení dozorované osoby a osoby, která má věc v době zadržení u sebe, když procesní postavení těchto osob se liší. Ovšem žalobci nijak nekonkretizovali, jak měla být jejich práva zasažena uvedeným postupem celního úřadu, který přiznal žalobci a) postavení kontrolované (dozorované) osoby. Důsledek je přitom ten, že celní úřad toliko zlepšil procesní postavení žalobce a), neboť osoba dozorovaná má oproti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe, právo na podání písemných námitek dle § 121 odst. 5 zákona o hazardních hrách. Ovšem tím v projednávaném případě nebyla dotčena práva žalobce b), jež měl být dle tvrzení žalobců skutečným provozovatelem herních zařízení Pegasus. Jak přiléhavě poukázal žalovaný ve svém vyjádření k žalobě (a soud to ověřil ze správního spisu), celní úřad doručil úřední záznam o přijatém opatření (zadržení technických herních zařízení Pegasus) jak právnímu zástupci obou žalobců, tak i oběma žalobcům samostatně, přičemž oba žalobci využili svého práva podat proti uloženému opatření o zadržení věci námítky prostřednictvím svého právního zástupce (o kterých Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

posléze bylo meritorně rozhodnuto). Proto nelze ani případné pochybení v postupu celního úřadu, který by určité osobě přiznal procesní právo „navíc“, aniž by tím byl poškozen kterýkoli jiný účastník správního řízení či sám veřejný zájem, považovat za takové pochybení, které by snad mělo samo o sobě odůvodnit zrušení napadeného rozhodnutí.

33. Konečně soud ve shodě se žalovaným neshledal důvodnou ani námitku žalobců o tvrzené povinnosti žalovaného přizvat žalobce b) ke kontrole. Soud souhlasil se žalovaným, že by ohlášení kontroly předem (k němuž by došlo přizváním žalobce b) ke kontrole) mohlo ohrozit splnění účelu kontroly či její provedení (srov. žalovaným odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2018, č. j. 1 Ads 282/2017 – 36 vyjadřující se k otázce nepřítomnosti kontrolované osoby při kontrole). Navíc ani v souvislosti s touto námitkou žalobci nikterak neupřesnili a neodůvodnili, jak by měla nepřítomnost žalobce b) při kontrole zasáhnout do práv žalobců, když možnost podání námitek nebyla žádnému z žalobců upřena, což ostatně dokládá i to, že oba žalobci námitky proti předmětnému opatření o zadržení věci podali a ředitel žalovaného je posoudil a vydal o nich meritorní rozhodnutí.
34. Soud závěrem konstatuje, že neprovedl žádný ze žalobci navržených důkazů, neboť provedení navrhovaných důkazů nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby. Pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí totiž byly významné úřední záznamy o zadržení a vydání věci, o provedené kontrolní hře a o ústním jednání, protože byla zkoumána otázka existence důvodného podezření ohledně hazardního charakteru hry v době konání kontroly a související uložení opatření o zadržení předmětných herních zařízení Pegasus.
35. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky nebyly důvodné, soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

36. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 18. listopadu 2021

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu